

Psalms

enī t nō videbat bona q̄ in terra dimiserat. Hec erat vita ipius talis: t bona illa nō vi debat. Ergo tu talia desidera bona que vi deas omēs dies vite tue: id est vt cuz ipis bonis viuas in eternū. Que sunt ergo illa bona fratres attendite. Bici possunt bona ista: Turū est: argentū est: fundus amen⁹ est: marmorati parietes sunt: tecta laquea ta sunt: Absit. Ista abundantius pauperes habēt in hac vita. Plus ē ḡ pauperi vide re celi stellatū: q̄ diuini tectum inauratu. Fratres ergo qd̄ est illud bonum quo accē dimur: cui suspiramus: quo inflammarū: Propter qd̄ bonū adipiscendū t vidēdū tantos labores sustinem⁹ sicut audistis cū legere aplūs: quia omēs q̄ voluit pie viuere in christo Iesu psecutionē patiunt̄. Nō enī modo: qr̄ diabolus p̄ reges nō seuit: iō christiani nō patiunt̄ psecutionē: Si mortuus est diabolus: mortue sunt psecutōes. Si aut̄ ille aduersarius noster viuit: vnde nō temptatiōes suggestit: Unde nō seuit: Unde nō minas aut scādala pcurat: Q si incipias pie viuere: videbitis: quia om̄is qui vult pie viuere in christo Iesu persecutionem patiēt. Propter qd̄ ergo patimur tantas psecutōes: Si enī in hac vita i chri sto sperantes sum⁹ tantū aut aplūs: miserabiliores sumus oībus hoībus. Propter qd̄ damnati sunt ad bestias martyres: Qd̄ ē illd̄ bonū: Bici potest: Unde: Aut que li gua dicat: Aut que auris audiāt: Et qd̄ illud nec auris audiuit: nec in cor homis ascēdit. Amemus tñ: psciam⁹ tantū. Ut detis enī qr̄ pugne nō desunt: t pugnam⁹ cū pcupiscētis nřis. Pugnamus foris cū infidelib⁹ t inobedientib⁹ hoībus: pugnamus intus cū suggestionib⁹: cū perturbationibus carnalib⁹. Uloq̄ pugnam⁹ adbuc: qr̄ corp⁹ qd̄ corruptil̄ aggrauat aīaz. Pugnamus adbuc: qm̄ si spūs vita est: tamē corpus mortuū est ppter peccatū. Sz qd̄ futurū est: Si aut̄ spūs eius habitat in vobis: qui suscitauit christū ex mortuis: viuificabit t mortalia corporalia vīa ppter spūm q̄ habitat i vob. Cū ḡ viuificata fuerit mēbra nřa mortalit̄: iā nihil resistet spūi nřo: nō famē ent: nō sitis erit: qr̄ d̄ corruptiōe corporis ista nascit. Yo reficis: qr̄ a te aliqd̄ deficit. Cōcupiscētie delectationi carnalū ptra nos pugnat. Mortē portam⁹ infirmitate corporis: s̄ cū mors ipa cōuersa fuerit in illā icōmutabilitatē: t corruptibile b̄ indu cit̄ incorruptōz: t mortale b̄ iduerit imor

CXXVIII

talitatez: qd̄ audiet tūc mors: Ubi ē mors p̄tētio tu: Ubi ē mors acule⁹ tu?: Et forte morit t dicit. Restat aliq̄ inimici nō sequi tur nouissima inimica mors: cū hec destru cta fuerit immortalitas succedit. Si nullus erit inimicus: q̄si nouissima destruet mors. Bonū nřm cui suspiramus pax erit. Ecce bonū fratres: magnuz bonū pax vocatur. Querebatis qd̄ vocaret: Turū ē: an argē tū ē: an fund⁹: an vestis: Pax ē: Nō pax q̄ lem inf se b̄sit hoīes: infidā: instabilē: mutabiliē: incertā: nec pax talis q̄lē secū hab̄ ipe vñ hō. Dixim⁹ enī: qr̄ t secū pugnat hō. Uloq̄ quo domet omnes cupiditates adhuc pugiat. Qualis ḡ pax: Quā ocu lus nō vidit: nec auris audiuit: Qual pax: Be hierusale: qr̄ hierusalez interptāt visio pacis. Si ḡ b̄sidicat te dñs ex Syon: et vi deas bona que sunt bierusalem: t videas oēs dies vite tue. Et videas: Non fili os tuos tantū: sed filios filiorū tuorū. Quid est filios tuos: Opa tua que b̄ agis. Qui sunt filij filiorū: Fructus oper̄ tuor̄. Facis elemosynas: filij tui sunt: prop̄ ele mosynas accipis vitā eternā. Filij filiorū tuorū sunt. Videas filios filiorū tuor̄: et eru qd̄ sequitur: quo concludit. Pax su per israel. Hec pax vobis p̄dicas a nob̄: ipa amatur a nobis: ipa vt a vobis amet: optamus. Ad illā pacem pueniūt: q̄ t hic pacifici fuerint. Illi sunt t hic pacifici: q̄ et ibi: Qui circūcūt mensam domini tāḡ no uellatio olua. vt non sit steril̄ arbor: qua lis fuit illa sicutinea: vbi fructum nō inueit esuriēs dñs: Et videtis qd̄ ei cōtigerit: folia sola habebat: fructū non habebat. Sic sunt qui v̄ba habēt: t facta nō habēt. Ele niēs esuriēs dñs: nō inuenit qd̄ māducet: qr̄ fidē nřam t facta bona esurit dñs. Pa scamus illū bñ viuendo: t pascet in eternū nobis viuere donādo.

Explicit Tractatus de ps. CXXVII.

Incipit Tractatus de ps. CXXVIII.

Prefatio.

Psalms quem cantauim⁹ brevis p̄st: Sz sicut scriptum est in euāge lio de Zacheo statura brevis: t ma gnius in dñe. Sicut scriptum est de illa vī dūa q̄ duo minuta misit in gazophylaciū: Brevis pecunia: sz magna caritas. Sic t iste psalmus: si v̄ba numeres: brevis est: si sententias appendas: magnus est. Non ergo nos poterit diutius v̄sq̄ ad fastidiū de tinere. Quare aduertat prudētia vīa: et

Psalmus

assit intentio christiana: sonet vbiꝫ dei voluntibus opportune: nolentibꝫ importune. Inuenit sibi locum: inuenit corda vbi re quiescat: inuenit terraz vbi germinet et fructum ferat. Nam qꝫ multi mali sunt et iniꝫ quos portat ecclesia usqꝫ in finem: manifestum est et viꝫ sunt qbus verbum dei superfluum est: et aut sic in illos cadit quoꝫ semē in via conculcat: et a volatilibus colligit: aut sic in eos cadit quomō semen in petro sa loca: vbi nō habet terrā multam: statim ex̄it: et calefacto sole arescit: qꝫ si habebat radicem: aut sicut inter spinas qd et si germinet et conef in auras surgere: suffocatur tñ multitudine spinarū. Tales autē sunt qꝫ verbum dei contemnunt sicut via: aut qꝫ ad horam gaudent: et facta tribulatione suut ab estu solis arescunt: aut qui cogitationibus et curis et sollicitudie huiꝫ mudi: tāz spinis auaricie suffocat qd in illceperat germinare. Est enī terra bona quo se men cum ceciderit assert fructum: aliud tricennum: aliud sexagenuꝫ: aliud centenum: siue parū siue multum: oēs in horreo erūt. Sūt ē tales et ppf hos loquuntur. Prop̄t̄ hos loquit̄ scriptura: ppter hos non tacet euangelii. Sed et illi audiāt ne forte aliud sunt hodie: aliud cras: ne forte mutent audiendo: aut arēt viaꝫ: aut lapides purget: aut spinas euellant: Bicat spūs dei: dicat nob̄: cantet nob̄: Siue velim saltare siue nolimus: cantet ihe. Sicut enī q saltat mēbra mouet ad cantū: sic q saltant ad preceptū dei: opibus obtemperant̄ sono. Ideo q noluerit hoc facere: qd illis dñs dicit in euangeliō: Lantauimus vobis et nō saltastis: planxiuſ: et nō lamentastis. Lantet g: credimus in dei misericordiam: qz erit de qbus nos consolef. Nam q ptinaces sunt: q seuerates in malicia: qz suis audiūt verbuꝫ dei: scandal̄ quotidie prurbant ecclesiam. Be talibus dicit iste psalmus. Sic enī ce pit.

Expositio psalmi

Ep̄ expugnauerūt me a iuentute mea. Ecclesia loquit̄ de his q̄s tolerat: et tanq̄ diceref: Nū qd mō et nō olim ē ecclia: Er̄ vocāt sāci est ecclia in terra. Aliqñ in solo Abel ecclia erat: et expugnat̄ est a fratre malo et p̄dito Layn. Aliqñ in solo Enoch ecclia erat: et translatuſ est ab iniꝫ. Aliqñ in sola domo Noe ecclia erat: et ptulit oēs q̄ di luvio pierunt: et sola arca natauit in flucti-

CXXVIII

bus: et evasit ad siccū. Aliqñ in solo Abra am ecclia erat: et q̄ta ptulit ab iniꝫ nouimus. In solo filio fratris eius Loth: et in domo eius in sodomis ecclia erat: et ptulit sodomorū iniꝫtates et pueritatis: quousq̄ de eū de medio ipoz liberauit. Cepit esse et in pplo israel ecclia: ptulit pharaonem et egyptios. Cepit et in ipa ecclia: id ē in populo israel numer⁹ sanctoz: Moyses et ceteri sancti: ptulerūt iniquos iudeos pplo isrl. Uletū est et ad dñm nostrū Jesuꝫ christū: pdicatum est euāgeliuꝫ. Dixit i psalmis. Annūciaui et locut⁹ sum: multiplicati sunt sup numerū. Quid est sup numer⁹: Nō solū illi q̄ crediderūt et q̄ ptinēt ad numerū sāctorū: sed et super numerū: intrarūt multi iusti: sed plures iniꝫ: et ptulerūt iusti iniꝫ. Qñ: In ecclia. Numqđ mō solū: Ex quo enumerat: Ex q̄ cōmemorat: Nō ne miraret mō ecclia: vel ne quisq̄ miraret in ecclia: volens esse membrū bonū ecclie: audiat et ipam eccliam m̄rem suā dicentez sibi: Noli mirari ad ista fili: Sepe expugnauerūt me a iuentute mea. Magn⁹ affectus sic cepisse psalmū: Sepe expugnauerūt me a iuentute mea. Quasi aliqd iam loquebatur. Vide enim nō cepisse: sed respondisse. Respōdit aut̄: Quib⁹: Logitantib⁹ dicētibus: Quātakmala pferim⁹: Q̄ta scādala crebrescut quotidie: qñ iniꝫ intrat in eccliam: et portam⁹ eos: Respōdeat aut̄ ecclia de qbusdā: id est de fortiore voce respōdeat q̄relis infirmorū: et cōfirmit firmi infirmos: et grandes pūulos: et dicat ecclia. Sepe expugnauerūt me a iuentute mea: Bicat: vō: nūc israel. Sepe expugnauerūt me a iuentute mea. Bicat illud: nō illud timeat. Quo enī valet qd cū dirissit: sepe expugnauerūt me: addidit: a iuentute mea. Nam mō ecclie senectus expugnat: sed nō timeat. Bicat: Sepe expugnauerūt me a iuentute mea. Numqđ ideo nō quenit ad senectutē: qz nō cessauerūt illi expugnando: Numqđ delere potuerunt: Bicat vō israel: et consolef se usq̄: consolēt se ipa ecclia de p̄teris exemplis et dicat: Sepe expugnauerunt me a iuentute mea. Quare expugnauerūt: Etenī nō potuerūt mihi: **S**upra dorsum meū fabricauerūt peccatores: longe fecerūt iniusticiā suam. Quare expugnauerunt: Quia nō potuerunt mibi. Quid est: non potuerunt mibi: Fabricare. Quid est nō potuerūt mibi: Nō illi p̄sensi

Psalms

ad malū. Qis enī malus ideo psequit bonum: qr nō illi cōsentit bonus ad malum. Faciat aliqd mali nō obiurget ep̄us: bon⁹ est ep̄iscopus: obiurget ep̄us: malus ē cōscopus. Rāpiat aliqd: taceat cui rapit bonus est. Sātem loquat⁹ et reprehendat: et si nō repetit malus est. Malus est q̄ reprehendit rāptorem: et bonus est q̄ rapit. Ambulet: māducenius et bibamus: cras enī moriemur. Ecōtra aplūs: Lorūpunt mores bonus colloquia mala. Sobri⁹ estote et iusti: et nolite peccare. Sonat v̄bum: sonat sermo cōtradictor libidinis. At ille amicus libidinis sue: et inimicus f̄moni p̄radicentī amice sue: infestus est: et odit f̄moneim dei. Facta est amica auaricia: inimicus deus. Cōtradicē enī deu⁹ auaricie: et vult nihil posideri ab auaricia. Ego possidear clamat. Quid vis ab auaricia possideri? Vura iubet: levia iubeo. On⁹ ei⁹ ḡue: sarcina mea leuis est. Iugū eius asperū est: iugū meus leue ē. Noli velle ab auaricia possideri. Iubet auaricia: vt mare trāseas et obtēpas: iubet vt te ventis p̄cellisq̄ cōmittas: iubeo ego vt aī ostium tuū ex eo qd̄ habes: des pauperi. P̄iger es ad faciendū aī te op̄ bonū: et strenuus es ad transeundum māre: qr auaricia imperat suis: qr deus iubet odisti. Et qd̄ cū odiisse cepit. Incipit velle criminari eos a qbus audit bona p̄cepta: et velle per suscipiōes suas criminia quere: re fuor⁹ dei. Qui nobis ista dicūt: et ip̄i nō faciūt ista: et ista siue que sūt siue q̄ nō sūt: et que nō sūt dicunt fieri: et que sūt b̄si: dicunt male fieri: et q̄ toleram⁹ ad culpas nostrās applicant. Nos qd̄ respōdem⁹: Nō li me attēdere: f̄monem istius attēde: ip̄e tibi loquit⁹ p̄ quemlibz: huic tu inimicus es. Cōcorda cū aduersario tuo cū: es cum eo in via. Aduersariū tuū f̄monez dei fecisti. Noli attēdere: qr ille tibi loquit⁹. Mal⁹ est p̄ quem tibi loquit⁹: si non est malus qui tibi loquit⁹ f̄monem dei. Accusa deū: accusa siopes. Creditis fratres hucusq̄ que nūsse eos de qbus dī: Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: vt etiā ip̄m deū accūsare nō dubitēt. Accusas auarum: et ille accusat deū q̄ fecit aurū. Noli auarus esse: et nō faceret de⁹ auarū. Nam h̄ restat: qr iuallata tua oga cohībere nō potes: accusas opera bona dei. Bisplacet tibi creator et fabr̄cator mūdi: Nō faceret et solē: qr iusti in se nestris cōtendūt de luminarib⁹: et ad iudiciā se trabunt. Si vita nra cohībeant⁹:

qr bona sunt omia: qr bonus deus q̄ fecit omia: et laudat illū oga sua considerata: qr bōa sunt: ab eo q̄ h̄ spūm considerādi: spūm pietatis et sapie. Undiq̄ de⁹ laudat ab ogo bus suis. Quō illū laudant oga sua: Per os triū puerorū in camino ignis. Quiā p̄termisum est: Laudat celū: laudat angeli: laudant sidera: laudant sol et luna: laudant dies et noctes: laudat quicquid germinat de terra: laudat quicquid natat in mari: laudat quicquid volitat in aere: laudant omes motes et colles: laudat frigora et eas: et cetera oia q̄ de⁹ fecit. Audistis qr laudat deum: Numq̄ audistis ibi quia laudat deū auaricia: qr laudat deū luxuria: Non laudat ista: qr non ip̄e illa fecit. Laudant ibi hoies deum: hoies creatorest de⁹. Auaricia opus est mali hoies: ho ip̄e op⁹ ē de⁹. Et qd̄ vult de⁹: Occidere in te qd̄ ip̄e fecisti: et saluare te quē fecit ip̄e. Noli fenerare: tu accusas scripturā dicentē: Qui pecuniam suā nō dedit ad usurā. Non ego il lud scripsi: nō de ore meo p̄mo exihi: Beū audi. Et ille: Clerici nō fenerāt. Et forte q̄ tibi loquit⁹ nō fenerat: si si fenerat fac: quia et ip̄e fenerat. Numq̄ fenerat q̄ p̄ ip̄m loquit⁹: Si facit q̄ tibi dicit: et nō facio tu: tu ī ignem: ille ī regnū. Si nō facit qd̄ tibi dicit: et parif facit mala que facis: et dicit bōa q̄ non facit: pariter in ignem feniū ardebit: v̄bum aut dñi manet in eternū. Numq̄ ardet f̄mo q̄ tibi p̄ illū locutus ē: Aut Moyses est q̄ tibi loquit⁹: id est bonus et iustus famul⁹ dei: aut pharise⁹ ē cathedra Moysi sedēs. Audisti et de ip̄is. Que dicit: facite: q̄ aut faciūt: facere nolite. Nō habet tu vñte excuses q̄ f̄mo dei tibi loquit⁹: quia nō potes interficere f̄monem dei. Criminari q̄ris eos p̄ quos tibi loquit⁹ f̄mo dei. Que re cōstum vis: dic cōstū vis: blasphemā quātum vis: Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Bicat vō iūlī: sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Audent etiam feneratores dicere: non habeo aliud vñ viuam. Hoc mibi et latro diceret dēphensus ī sauce: hoc et fracto diceret dēphensus circa pietem alienum: hoc mibi et leno diceret: emēs puellas ad p̄stitutiōz: h̄r malefic⁹ in cantās mala et vendēs maliciā suā. Numq̄d tale p̄hibere conaremur: responderent omes qr non haberēt vnde viuerēt: qr inde se pascerent: quasi nō hoc ip̄m in illī maxime puniendū est: qr artem neq̄tie delege runt vnde victū transigāt: et inde se volūt

Psalmus

pascere: unde offendat eum a quo omnes pascunt. Sed cum clamaueris hoc et dixeris illi: respondent: Si sic: non hic accedimus: si sic: non intramus in ipsam ecclesiam. Veniant: intrent: audiant: Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: Etenim non potuerunt mihi. Super dorsum meum fabricauerunt peccatores: hoc est non potuerunt agere ut consentiam: fecerunt quod possem. Quid placere dictum est: quod optimus significatum est: Etenim non potuerunt mihi: super dorsum meum fabricauerunt peccatores. Agut nobiscum pmo: ut consentiam illi ad facta mala: si non consenserim: tolerate nos dicunt. Ergo quod non potuisti mihi: ascende in dorsum meum: portare te habeo: quousque veniat finis. Sic enim mihi preceptum est: ut fructum asseram cum tolerantia: nunc te corrigo: tolero te: aut forte cum tolero te: corrigo te. Si non te corrigis usque in fine: tolero te usque in fine: et usque in fine super dorsum meum eris usque ad tempus. Numquid semper super dorsum meum eris: Veniet enim: qui inde te excutiat. Veniet tempus messis: veniet finis seculi: mittet deos messores: Messores autem angeli sunt: separant malos de medio iustorum: sicut zizania a tritico: frumentum recidunt in horreo: paleas autem comburunt igni inextinguibili. Portauit quousque potuit: nam gaudens transeo in boreum dei: et securus canto. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: Quid enim mihi facere potuerunt: quod expugnauerunt me a iuuentute mea: Exercerunt me: non oppresserunt. Valuerunt mihi sicut ignis ad aures: non sicut ignis ad senum. Ignis enim accedens ad aures: sordez tollit: accedens ad senum in cinerem vertit. Etenim non potuerunt mihi: quod non consenserunt: quod non me fecerunt quales sunt ipsi. Super dorsum meum fabricauerunt peccatores: longe fecerunt iniusticiam suam. Fecerunt quod tolerem: et non fecerunt cui consentirem. Iaz ergo iniusticia ipso longe est a me. Maliti mixti sunt bonis: non soli in seculo: sed et in ipsa intus ecclia mali mixti sunt bonis. Hostis et pastus et magis pastus: si boni fueritis. Cum enim crevisset herba et fructus se cisset: tunc apparuerunt zizania. Nulli appetet mali in ecclia: nisi ei qui fuerit bonus. Hostis ergo quia mixti sunt: et semper et ubique dicit scripture: quod non separabunt: nisi in fine. Sic quomodo mixti sunt longe sunt a me. Ne quis ergo ex eo quod mixti sunt mali in bonos putaret iniustitatem esse iuxta iniusticias:

CXXVIII

non potuerunt inquit mihi: id est dixerunt et maledixerunt: manducemus et bibamus: cras enim moriemur. Non corruerunt homines mali mores bonos: in eo quod audiui a deo: Non cessi hominibus hominum. Fecerunt mihi peccatores quod portarem: non cui commiserer: et facta est iniqtas eorum loge a me. Quid enim facit pme: quod duo hoies in una ecclia: Quid enim tam longe: quod iniqtas a iustitia: Ubi est enim consensio: ibi iniqtas. Ligatus et mittuntur ad iudicem: latro et colligatus: ille sceleratus: ille innocens: una catena ligantur: et longe sunt a se. Quantus longe sunt a se: Quantus longe est scelus ab innocentia: Ecce isti longe sunt a se ab iniustitia. Alius latro in hispania facit scelera: primus est ei qui facit in africa. Quod prius: Quod sibi iungunt scelus et scelus: et sibi iungunt latrociniu et latrociniu. Nemo ergo timeat mixtos sibi corpe malos: loge ab illis sit corde: et securus portat quod non timet. Loge fecerunt iniusticiam suam: quid occurrit: Florent illi qui regnant inique: et ut hominem loquamur vulgi tonat iniquus extollitur in typis: in calunias. Quid ergo: Semper hoc: Non. Audi quod sequit. Dominus iustus concidet ceruices peccatorum. Intendat caritas vestra. Bonum inquit iustus concidet ceruices peccatorum. Quis non contremiscat: Quis enim non peccauit? Deus iustus concidet ceruices peccatorum. Qibus qui audiunt intrat tremor in cor: si credunt scripture dei. Si enim sibi sine causa tundunt hoies pectora mentiuntur: quod tundunt pectora si iusti sunt: et in eo quod mentiuntur deo: sunt peccatores. Si ergo veraciter sibi tundunt pectora: peccatores sunt. Et quod nostrum non sibi tundit pectora: Et quod nostrum non elicit oculos ad terram: sicut ille publicanus: et dicit: Bene, pmitius esto mihi peccatorum. Si ergo omnes peccatores: et nemo inuenit sine peccato: omnes timendus est gladius: quod dominus iustus concidet ceruices peccatorum. Non puto fratres mei: quia omnium pectorum: sed in membro quod percudit ibi designat quod peccatores percussi. Non enim dicit: Bonum iustus concidet manus peccatorum: aut dicit iustus concidet pedes peccatorum: non dicit: sed quod peccatores superbos volebat intelligi. Supbi autem oes ceruicati sunt: quod non solum faciunt mala: sed nec agnosceret volunt: et quando obiurgantur: iustificant se: et dicunt: Ecce fecisti: saltem agnosce quid feceris. Odit deus peccatores: oderis et tu: coniuncti

Psalms

gere deo: simul psequimini peccatum tuum.
 Non inquit: Ego bñ feci: deus male fecit.
 Quid est hoc: Ego nihil mali feci inquit:
 qr saturnus fecit: qr mars fecit: qr venus
 fecit: Ego nihil feci: stelle fecerunt. Justifi-
 caste: accusas deum q fecit stellas: qui or-
 navit celum: Itaqz qm iustificas pctm tuu:
 t superbis aduersus deum: qr te facis extra
 culpam: t deu in culpa: t tantu erexisti cer-
 uicem tuu: t cucurristi cõtra deu: sicut scri-
 ptu est in Job: dicebat de impiu peccato-
 re currens aduersus deuz in crassa ceruice
 scuti sui: t ibi ceruicem nomiauit: quia sic
 te erigis: t non elidis oculos ad terram: t
 tundis pectus: t dicas. Bñe ppitius esto
 michi peccatori: sed iactas te de meritis
 tuis: Et vis mecum inquit deus iudicio co-
 tende: intrare mecum in iudiciu cu debreas
 in reatu tuo satifacere deo: t clamare ad il-
 lum quod clamat in alio psalmo. Si iniq-
 uates obfauueris domine: domie quis su:
 stinebit: Clamare ad illu: qd clamat i alio
 psalmo: Ego dixi domine miserere mei: sa-
 na aiam meam qr peccavi tibi. Qm h nō
 vis dicere: sed iustificas facta tua aduers
 sermonem dei: venit in te quod sequit scri-
 ptura: t dicit. Dominu iustus cõcidet cer-
 uices peccatoru. Cõfundant t auer-
 tantur retrosum omes qui oderunt syon. Qui oderunt syon: oderunt ecclesiaz.
 Syon ecclesia est: Et q intrant in ecclesiā:
 sicut oderunt eccliam: Qui nolunt obfauare
 vbum dei: oderunt eccliam. Sed super dor-
 sum meū fabricauerunt. Quid factura ē ec-
 clesia: nisi portatura vscop in fine? Sz quid
 de illis sequit: t dicit. Sicut sicut fe-
 num tectoru: quod priusq euellat
 aruit. Fenum tectoru herba est que nasci-
 tur in tectis i solario in tegulato: in alto vi-
 detur: t radicē nō bz: Quāto melius hu-
 milius nascetur: t letius vireseret: mo-
 do nascit altius ad celeriore ariditatē: nō
 dum euulsum est t aruit. Nōdū finiti sunt
 in iudicio dei: t iam nō habent succū viri-
 ditatis. Attendite opa ipo: t videte: quia
 aruerunt: s vivut t hic sunt: nondū g auulsi
 sunt. Aruerunt: s nōdū auulsi sunt: Facti
 sunt sicut fenum tectoru: qd p̄us q̄ euellat
 exaruit: Et veniēt messores: s nō de illi im-
 plent manipulos. Venturi sunt enī messo-
 res: t collecturi sunt triticu in horreū: t zi-
 zania alligabūt: t mittent in ignē: Sic t se-
 num tectoru expurgat: t quicqd inde euel-
 latur in ignem mittit: qr t p̄usq euelleret:

Alia lfa
mentantur.Alia lfa
teratur.

CXXVIII

aruit: nō inde implet messor manū. Sequi-
 tur enī t dicit. Non replevit manū
 suam t messor: t sinum suu qui ma-
 nipulos colliget. Messores autē ange-
 li sunt dicit dñs. Et nō dixerūt t rāl
 eentes viam benedictio domi sup
 vos: benediximus vobis in noīe
 domini. Hostis enī fratres: qā transi-
 tur p opantes est cōsuetudo: vt dicat ill: Ba-
 diccio domini sup vos: et magis ista con-
 suetudo erat in gente iudeorū. Nō trāsi-
 bat t videbat aliquos facere aliquod op
 in agro: vñ in vinea: vel in messe: vel aliqd
 eiusmodi: nō licebat t: āsire sine bñdictōe.
 Alij sūt q manipulos colligunt: alij sūt trā-
 eentes viam. Qui manipulos colligunt nō
 de illis replent manus: qr non colligunt ad
 horreum senū tectorū. Qui sunt qui mani-
 pulos colligunt: Messores. Qui sunt mes-
 sores: Domiu dixit: messores autē ange-
 li sunt. Qui sunt transeūtes: Illi q iaz per
 viam istam: id est p vitam istam transierit
 hinc ad patriam Apostoli trāscuentes erāt.
 Quos bñdixerunt pphete t apostoli: Illos in q-
 bus radicem caritatis viderunt. Quos au-
 tez inuenierunt in tectis eminere: t superbi i
 ceruices scuti sui: dixerūt cõtra illos qd fu-
 turi erant: bñdictionem aut domini super
 eos nō dederūt. Ergo istos oēs malos q̄s
 portat ecclia: qui legit̄ in scripturis: inue-
 nitis maledictos desiḡtos ad antichristū
 p̄tinere: ad diabolū p̄tinere: ad paleā perti-
 nere: ad zizania p̄tinere: t multa innumer-
 abilia p similitudinē dicūt de ill. Qr nō oīs
 q dicit mihi: dñe dñe intrabit in regnuz ce-
 lorū. Nullā inuenis scripturā que de illi be-
 ne loquaf: qr transeūtes viā nō illos bñ-
 dixerunt. Transeūtes pphete oīa de illis
 maledixerunt. Ecce t iste quē portam? Ba-
 uid transiēt viam. Audistis qd de ill dicit.
 Dominus iustus concidet ceruices pec-
 catorū: p̄fundant t auertantur retrosum
 omes qui oderunt syon: Sicut sicut fenum te-
 cotoru: qd p̄us q̄ euellat aruit. Nō replevit
 manū suā messor: t sinū suū q manipulos
 colligit. Hec de ill dicit. Nō g supra illos
 iste transiēt bñdixit: t impletū est etiā p il-
 lum qd ipē dicit. Et nō dixerūt transeūtes
 viā: bñdixim vobis in nomine dñi. Et isti
 transeūtes siue pphete: siue p̄farche: siue
 apli q̄cūq̄ transferūt: si bñ vivim fr̄atres:
 bñdixerūt h̄nos in nomine dñi. Qm me inq̄s
 bñdixit Paulus: Qm me bñdixit Pet̄?

Alia lfa.
t De quo
tempore
t qui metet
t q̄ p̄teribant
t non habet

Psalms

Attende in scripturis: vide si bñ viuis: et vide ibi bñ dictum te fuisse. Omnes bñ viuētes bñ dixerunt. Et quomō bñ dixerunt: In nomine domi: nō in nomine suo sicut heretici. Qui enī dicit q̄ nos damus hoc ē sanctum: in nomine suo volūt bñ dicere nō ī nomine domi. Qui autem dicit: nō sanctificat: nisi deus: nec quisq; est bonus nisi dominus dei: ip̄i in nomine domi bñ dicūt: non in nomine suo: quia amici sunt spōsi: nolūt esse adulteri spōse.

Explicit Tractatus de ps. CXXVIII.
Incipit Tractatus de ps. CXXIX.

Expositio psalmi.

Quoniam vos nō solum oculis corporis: sed etiam corde vigilare p̄sumimus: intelligēter nos cātare oportet.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Etenim vox hec ascēdētis est pertinēs ad cāticum gradū. Bebet itaq; vnuſquisq; nostrū videre: in quo profūdo sit: de quo clamet ad dominum. Clamauit de profūdo Jonas de ventre certi. Erat nō solum sub fluctibus: vertutiaz in visceribus belue: nec tū illud corpus et illi fluctus intercluserūt orationem ne perueniret ad deum: et venter bestie nō potuit tenērē vocē dépcātis: Penetravit oia: dirupit oia pueit ad aures dei: Si tū nūc dicēdū ē: quia diruptis omib⁹ pueit ad aures dei: quādo aures dei in corde p̄cātis erāt. Ubi enim deum presētem nō habet: cuius fidelis est vox: Uerū tamē et nos debem⁹ intelligere: de quo profūdo clamem⁹ ad dominū. Profūdum enim nobis est vita ista mortal. Quisquis se in profūdo intellexit: clamat: gemit: suspirat: et donec de profūdo eruat: et veniat ad eum qui sup omēs abyssos sedet: sup cherubin: sup omia que creauit: nō solum corporali: s; etiam spiritalia: donec ad eū veniat anima: donec ab illo liberef imago ipius quod est homo: q̄ in hoc profūdo tāq; assiduis fluctib⁹ exagitatā detrita est: et nisi renouet et reparetur a deo: qui illam impressit: quando formauit hominem: idoneus potuit esse hō ad casuz suū: nō est idoneus ad resurrectionē suaz: sp̄ i profūdo ē: nisi liberef ut dixi: sp̄ i profūdo ē. Sed cū de profūdo clamat: surgit de profū-

CXXIX

do: et ip̄e clamor nō es p̄mittit multū īimo esse. Valde enī in profūdo sunt: qui nec clamat de profūdo. Dicit scriptura: P̄ctōr cū venerit in profūdum malorū cōtemnit. Iaz videte fratres quale profūdum sit: ubi cōtentis de. Lū q̄s viderit se q̄tidianis peccatis obrutus: aceruis qbusdā et molib⁹ qbusdam iniquitatū premi: si dictū illi fuerit: ut deū roget: irridet. Quibus modis? Primo dicit: Si deo disiplicerēt facinora: ego nō viverez: Si curaret de res humanas: ad tāta scelera que feci: nō solum nō rive rem: s; et bñ mibi nō esset. Solet enī hoc illis cuenire q̄ multum in profūdo sunt: et prosperātur in iniquitatibus suis. Et tāto magis in profūdo merguntur: q̄to magis videt esse felices. Fallax enī felicitas: ip̄a est maior infelicitas. Beinde et hoc solēt homines dicere: Nam qm̄ multa feci et damnatio imminet: ex h̄ p̄dor: cur nō facio qcqd possū: Quomō solent desperati latrones dicere: Sic me occisurus est iudex p̄ decem homi cidijs: quomō p̄ quiq;: quomō pro uno: quare iam nō faciam: Quicqd mibi occurserit facio: hoc est: peccator cui venerit in profūdū malorū: cōtemnit. Sed dominus Jesus christus qui nec profūda nostra contempnit: qui vsq; ad istam vitam venire dignatus est: p̄mittēs remissionē om̄i peccatorum: etiam de profūdo excitauit hominē: ut clamaret de profūdo sub molib⁹ peccatorum: et queniret vox peccatoris ad deum. Tū clamat: nisi de profūdo malorum: Et videte q̄ vox peccatorū clamat de profūdo: Be profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. **Fiant aures tue intendentēs: in vocem depreciationis mee.** Tū clamat: Be profūdo. Quis est q̄ clamat: P̄ctōr. Et q̄ spe clamat: Quia q̄ venit soluere p̄ctā: dedit spem etiā in profūdo posito p̄ctōri. Iō qd sequit post istas voces: **Eti iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit:** Ecce apparuit de quo profūdo clamaret. Clamat enī sub molib⁹ et fluctib⁹ iniquitatū suarū. Circūspexit se: circūspexit vitā suam: vidit illā vndiq; flagitijs et facinorib⁹ cooptā. Quacūq; respexit: nihil in se bonū inuenit: nihil illi iusticie serenū potuit occurtere: Et cū tāta et tā mīta p̄ctā vndiq; et cateruas scelerū suoz videret: tāq; expauescēs exclamauit. **Eti iniquitates obseruaueris dñe: dñe q̄s sufficiat:**